

Beha'alote'ha – Quand le peuple attendit Myriam ^{ב"ה}

Source : Likouté Si'hot volume 18, cinquième Si'ha sur Beha'alote'ha

Dans notre Paracha : Le verdict de D.ieu pour la médisance de Myriam

1

בהעלותך יב, יד: ויאמר ה' אל משה: ...תסגר שבַעַת ימים מחוץ למחנה, ואחר תאסף. ותסגר מרים מחוץ למחנה שבַעַת ימים, והעם לא נסע עד האסף מרים. ואחר נסעו העם מחצרות, ויחנו במדבר פארן.

Beha'alote'ha 12, 14 : D.ieu dit à Moché : « ...qu'elle soit donc isolée sept jours hors du camp, et ensuite elle y sera admise ». Myriam fut isolée hors du camp pendant sept jours ; et le peuple ne partit que lorsque Myriam réintégra le camp. Après cela, le peuple partit de 'Hatsérot et ils campèrent dans le désert de Pharane.

רש"י: והעם לא נסע. זה הכבוד חלק לה המקום, בשביל שעה אחת שנתעכבה למשה כשהשליך ליאור, שנאמר: "ותתצב אחתו מרחק וגו'" (שמות ב, ד).

Rachi : Et le peuple ne partit pas. D.ieu lui accorda cet honneur, car elle patienta [et veilla] un moment sur Moché lorsqu'il avait été jeté dans le fleuve, ainsi qu'il est écrit : « sa sœur se tint de loin etc. » (Chemot 2, 4).

D.ieu honore Myriam en la faisant attendre, par le mérite qu'elle veilla sur le berceau de Moché.

Analyse : L'honneur fut-il accordé à Myriam par D.ieu ou par le peuple d'Israël ?

2

משנה סוטה ט, ב: מרים המתינה למשה שעה אחת. . לפיכך נתעכבו לה ישראל ז' ימים במדבר.

Michna Sotta 9b : Myriam attendit Moché un moment, c'est pourquoi, [le peuple] d'Israël patienta sept jours pour elle, dans le désert.

ספרי בהעלותך קו: במדה שאדם מודד - בה מודדים לו. מרים המתינה למשה שעה אחת. . לפיכך עכב לה המקום שכינה וארון כהנים ולויים וישראל ושבועה ענני כבוד.

Sifri sur Beha'alote'ha 106 : La mesure qu'un homme utilise (pour d'autres), sera celle qu'on utilisera pour lui. Myriam attendit Moché un moment, c'est pourquoi D.ieu fit patienter pour elle la *Che'hina* (présence divine), l'Arche Sainte, les Cohanim, les Lévités, [le peuple] d'Israël et les sept Nuées de Gloire.

Selon le sens littéral, il serait bien plus logique que c'est le peuple d'Israël qui fit honneur à Myriam.

Proposition de réponse : C'est bien D.ieu Qui décide les voyages d'Israël...

3

בהעלותך ט, יז: ולפי העלות הענן מעל האהל, ואחרי כן יסעו בני ישראל; ובמקום אשר ישכן שם הענן, שם יחנו בני ישראל.

Beha'alote'ha 9, 17 : Chaque fois que la nuée s'élevait au-dessus de la tente, aussitôt les enfants d'Israël levaient le camp ; puis, à l'endroit où se fixait la nuée, là s'arrêtaient les enfants d'Israël.

לקוטי שיחות: דחק גדול לומר לפרוש רש"י שהסבה היחידה היתה שחלק לה המקום (היינו עמידת ה"ענן") ולא משום שגם בני ישראל רצו בכך: דהנה, מאחר שבכתוב נאמר "והעם לא נסע" ותו לא - למה לנו לפרש הפך פשוטו של מקרא, שלבני ישראל מצד עצמם לא היה רצון להתעכב?

Likouté Si'hot : Il est difficile de dire que, selon Rachi, la seule raison de cette attente était l'honneur que D.ieu rendait à Myriam (en bloquant la Nuée), et que les enfants d'Israël ne le voulaient pas – car le texte dit simplement « et le peuple ne partit pas », pourquoi donc affirmerait-on qu'ils ne souhaitaient pas l'attendre ?

Même si D.ieu décidait les étapes des voyages, il est évident que le peuple voulait aussi rendre cet honneur à Myriam.

Analyse : Sans l'honneur, aurait-on laissé Myriam seule, en plein désert ?!

4

תורת משה להחתם סופר בהעלותך יב, ט: אם יסעו ישראל ויניחו אותה במדבר לבדה... על ידי ההמתנה קבלה שכר מה שהמתינה למשה.

Torat Moché ('Hatam Sofer) Beha'alote'ha 12, 9 : Si le peuple d'Israël avait voyagé, on aurait laissé Myriam seule dans le désert. Par cette attente, Myriam recevait un salaire pour avoir attendu Moché.

לקוטי שיחות: הלא אלו נותרה לבדה במדבר, היתה בדבר סכנת נפשות ממש ולא העדר כבוד בלבד?

Likouté Si'hot : La laisser seule dans le désert n'est pas seulement un manque de respect, mais un vrai danger !

Laisser Myriam seule, en plein désert, aurait été un réel danger !

Développement : En dehors de quel camp Myriam devait-elle se trouver ?

5

רש"י נשא ה, ב: וישלחו מן המחנה. שלש מחנות היו שם בשעת הנחת: תוך הקלעים היא מחנה שכינה, חניית הלויים סביב.. היא מחנה לוייה. ומשם ועד סוף מחנה הדגלים לכל ארבע הרוחות היא מחנה ישראל.

Rachi sur Nasso 5, 2 : Et ils renverront du camp. Il y avait trois camps lors de leurs haltes (campements) : à l'intérieur des tentures se trouvait le camp de la *Che'hina* ; autour de ce camp campaient les Lévités ; à partir de là et jusqu'à l'extrémité du camp des drapeaux, dans les quatre directions, s'étendait « le camp des Israélites ».

Le camp d'Israël était composé de trois campements.

